

πᾶσιν εἰς τὰ ρηθέναιμας, καὶ ἐμποιῖσιν εἰς ἡμᾶς τὸ ὀνομαζόμενον αἰσθημα Ὀσμῆ.

Ε'ρ. Εἰς Ποῖον βαθμὸν, ἢ εἰς ποίαν ἀναλογίαν, αὐταὶ αἱ Ὀσμαὶ, ἢ ἐκροαὶ τῶν μορίων αἰσθάνονται;

Α'π. Τὸ αἰσθημα ὅπερ διεγείρσιν εἰς ἡμᾶς, ἢ ὁ βαθμὸς τῆς Ὀσμῆς, εἶναι πάντοτε ἀνάλογος μὲ τὴν πυκνότητα ἢ παχύτητα αὐτῶν, εἰς τὸν τόπον ὅπερ εἴμεθα, καὶ αὕτη ἢ πυκνότης ὀλιγοσεύει πάντοτε, κατ' ἀναλογίαν τῶν τετραγώνων τῆ διασήμετος αὐτῶν ἀπὸ τῶν Σωμάτων ὅπερ προξενῶσι τὴν Ὀσμῆν.

Ε'ρ. Παρακαλῶσας, δόσατέ μοι νὰ καταλάβω αὐτὴν τὴν ἀναλογίαν σαφέσερον, μὲ ἓνα παράδειγμα.

Α'π. Ἐσω Ρ Ῥόδόντι, καὶ αἱ ἀκτῖνες αἱ περὶ αὐτὸ, ἔσωσαν αἱ ἀπορροαὶ τῆς ποσότητος τῶν σωματίων τῶν Ὀσμῶν· ὑποθῶμεν πρὸς τέτοις ὅτι ἡ μήτη εὐρίσκεται κατὰ διαδοχὴν εἰς τρεῖς διαφόρους ἀποστάσεις Α, Β, καὶ Γ, αἱ ὁποῖαι ἔσωσαν μακρὰ ἀπὸ τῆ κέντρε τῆ Ῥόδου 1, 2, καὶ 3 ποδῶν· λέγω ὅτι ὁ βαθμὸς, ἢ ἡ δύναμις τῆς Ὀσμῆς εἰς αὐτάς τὰς ἀποστάσεις, θέλει σμικρυνθῆ κατ' ἀναλογίαν τῶν τετραγώνων αὐτῶν, 1, 4, 9, δηλ. ἡ Ὀσμῆ θέλει εἶναι εἰς τὸ Β τετράκις μικροτέρα, παρὰ εἰς τὸ Α, καὶ εἰς τὸ Γ ἑννεάκις μικροτέρα παρὰ εἰς τὸ Α· καταλαμβάνετε τώρα (ὄρα ρ. 62.)

Ε'ρ. Πολλὰ καλὰ, σᾶς εἶμαι ὑπόχρεως· ἀλλὰ πα-